

הַגִּבּוֹר יַחֲסֶה בּוֹ: י יִרְאוּ אֶת יְהוָה: ַּקְדָּשׁוֹ כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו:
 יא כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבוּ וְדָרְשׁוּ יְהוָה: ַּלֹּא יַחֲסְרוּ כָּל טוֹב: יב לְבוֹ בָּנִים
 שָׁמְעוּ לִי יִרְאֵת יְהוָה: ַּאֲלֹמְרֵכֶם: יג מִי הָאִישׁ הַחֲפִיץ חַיִּים אֲהֵב יָמִים

—= זוהר תהלים =—

יִשְׁמַר פִּיּוֹ מִמּוֹאֵכֶל וּמִשִּׁתָּה שְׁמִטְמָאִים אֶת
 הַנֶּפֶשׁ וּמִרְחִיקִים אֶת הָאָדָם

לפני העם, ונראה מי ישיט ידו כנגדך. וכי
 ברשותם אתה עומד, או ברשותי?

מִי הָאִישׁ הַחֲפִיץ חַיִּים וְגו', (לד, יג-טו): נזוהר
 - ויקרא - פ' שמיני (דף מא.) [רבי אבא פתח

וְאָמַר, (תהלים לד) מִי הָאִישׁ הַחֲפִיץ חַיִּים
 וְגו', נִצַּר לְשׁוֹנֵף מֶרֶע וְגו', סוּר מֶרֶע וְגו'.
 וְכַתּוּב, (משלי כא) שֹׁמֵר פִּיּוֹ וּלְשׁוֹנוֹ וְגו'. מִי
 הָאִישׁ הַחֲפִיץ חַיִּים, אֵיזָה חַיִּים? אֵלֹא אֱלוֹ
 חַיִּים שְׁנֹקְרָאִים הַעוֹלָם הַבָּא, וְהַחַיִּים
 שׁוֹרִים שָׁם. וְעַל כֵּן שְׁנִינוּ, עֵץ חַיִּים הוּא
 עֵץ מְאוֹתָם הַחַיִּים, הָעֵץ שֶׁנִּטַּע בְּאוֹתָם
 חַיִּים, וְעַל כֵּן כְּתוּב מִי הָאִישׁ הַחֲפִיץ חַיִּים.
 אוֹהֵב יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב, מִי הַיָּמִים? אֵלֹא
 זֶהוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ, שְׂאוֹחַז
 בְּאוֹתָם יָמִים עֲלִיוֹנִים, שְׁנֹקְרָאוּ יָמֵי
 הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ. יָמֵי הַשָּׁמַיִם וְדַאי, עַל
 הָאָרֶץ וְדַאי. מִי שְׂרוּצָה חַיִּים שְׁלֹמְעֵלָה,
 שִׁיְהִיָּה לוֹ חֶלֶק בָּהֶם. וּמִי שְׂרוּצָה יָמִים
 עֲלִיוֹנִים לְהַדְּבִק בָּהֶם וּלְאַהֵב אוֹתָם -
 יִשְׁמַר פִּיּוֹ מִהַכֹּל, יִשְׁמַר פִּיּוֹ וּלְשׁוֹנוֹ,
 וְיִשְׁמַר פִּיּוֹ מִמּוֹאֵכֶל וּמִשִּׁתָּה שְׁמִטְמָאִים אֶת
 הַנֶּפֶשׁ וּמִרְחִיקִים אֶת הָאָדָם מְאוֹתָם חַיִּים
 וּמְאוֹתָם יָמִים, וְיִשְׁמַר (פִּיּוֹ וּלְשׁוֹנוֹ) לְשׁוֹנוֹ
 מִדְּבָרִים רָעִים שֶׁלֹּא יִטְמָא בָּהֶם, וְיִתְרַחֵק
 מֵהֶם, וְלֹא יִהְיֶה לוֹ חֶלֶק בָּהֶם. בֹּא רֵאֵה,
 פֶּה וְלִשׁוֹן, כִּךְ נִקְרָא מְקוֹם (אחרי) עֲלִיוֹן,
 וּמִשׁוֹם כִּךְ לֹא יִפְגַּם אָדָם אֶת פִּיּוֹ וּלְשׁוֹנוֹ,
 וְכָל שֶׁכֵּן לְטְמָא אֶת נִפְשׁוֹ וְעֲצָמוֹ, מִשׁוֹם
 שְׁנִטְמָא הוּא בְּעוֹלָם הָאֲחֵר, וְהָרִי בְּאֲרָנוּ

"יִרְאוּ אֶת ה' קְדָשׁוֹ כִּי אֵין מַחְסוֹר
 לִירְאָיו" (לד, ט): נזוהר תורה; תיקוני

זוהר] כל מי שיש בו יראת ה' דרשו בעלי
 משנה שאין לזה מחסור, זהו שכתוב:
 "יִרְאוּ אֶת ה' קְדָשׁוֹ כִּי אֵין מַחְסוֹר
 לִירְאָיו", לא יהיה מאותן שנאמר בהם
 וחשך מישור אך למחסור, ולא יהיה לו
 חסרון בתורה אם הוא בעל תורה, כי אם
 אין תורה אין יראה, כמו שאמרו אין בור
 ירא חטא, וכמו שאם אין תורה אין יראה,
 אף כך אם אין יראה אין תורה, "כִּי אֵין
 מַחְסוֹר לִירְאָיו", לא יהיה לו חסרון
 במשנתו ולא במעשיו הטובים, שאין
 מחסור ועניות כמחסור התורה ומעשים
 טובים, כמו שדרשו בעלי משנה אין עני
 אלא מתורה ומצות.

"כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבוּ וְדָרְשׁוּ יְהוָה: ַּלֹּא יַחֲסְרוּ
 כָּל טוֹב" (לד, יג). נזוהר תורה; זוהר

חלק ג' דף רנט.] אמר רבי שמעון "כְּפִירִים רָשׁוּ
 וְרַעְבוּ", אלו השרים של שאר עמים עובדי
 כוכבים, [שהרי בחג הסכות היו ישראל מקריבים
 בשבילם קרבנות ע' פרים] ואלו הקרבנות היו
 הולכים ומתמעטים, וכמו שהקרבנות
 נתמעטו וכן גם נתמעט הטוב שלהם, אבל
 לישראל שהם עמו של הקדוש ברוך הוא
 מה כתוב, "וְדָרְשׁוּ יְהוָה: ַּלֹּא יַחֲסְרוּ כָּל טוֹב",
 שהם הולכים ונתעלים למעלה מעלה.